

Facistaróp um Sovjet í Dagblaðnum

23 aftursvör

So datt eitt eintak av Dagblaðnum inn um gått hjá mér her á skúlanum í Moskva. Ikki eiti á grein, heilt úr fjarskotna propagandaí Toebbelsar, har derlarnir vaða í sveitta og káva í mjørka eftir alsamt fleiri ósannindum at metta svarloysið hjá tí politiskt óbúnað smáborgaraskapinum og tí sosialfíggingdálaga peningavaldinum, ið eigur ókin, hvørs fúla os so leingi og áhaldandi hevur eitrað tá áður so frisku føroysku luftina. Og so goysti tað burtur úr honum av tí allarversta, alt bert fyri at káva eitt frískt lot eystanifrá. At døma eftir, hvussu ágrýtnir teir eru at leggja at eldinum, er vandi fyri at kámanin er typt í ósku, áðrenn æsta lotið nærkast.

Náttúrúðalíkingin skal kortini ikki sleppa so: Kanningarroyndirnar av avfallinum skulu nú almannakunngerast. Tískil henda framhaldandi skrivning. Fram verður gingið frá dunga at dunga. Fyrsti skitni dungin liggur her:

1). Valla verður eyknevisgreiðin hjá Óla Breckmanni nektað av teimum mongu ørlugu spjældrunum, sum hann til fánýtis roygnir at tengja at mær, eitt nú:

„nýggjasti spýttleikjarnin hjá Kreml“, ella „skutilsveinur socialistisku heidninganna í Kreml“. Jú, so? Eg má halda, at hetta er eitt áhugavert prógv um, hvussu ávisir heilar arbeiða og bólká (kategorisera) fólk eftir orðum teirra, tá fólk til dæmis verja onnur lond ímóti lygn og ispuna. Gingi vit onnur eftir somu „frálíku uppbyggingarskipan“ hjá hesum manni, og royndu at bólká skemtaran sjálvan eftir ásettu spjældranarskipanini, tá høvdu vit fingið úrslit sum: „skutilsveinur Pinochets“, „ørindadrongurinn hjá zionistisku slagtarunum“, ella enn tá: „umboðsmaður hjá suðurafrikanska apartheidstýrinum...“. Tí, sanniliga, hesar hevur Óli Breckmann, idnasti forsprákarin fyri úlvsins frælsi, vart so inniliga, tað er øllum kunnugt, sum fylgt hava við skrivning hansara. Púrasta vitleys er hugsanansins um fólk fyri friði, tey vera øll spjældrað „KGB-agentar“. So statt eru nærur allar 4 milj-

ardir fólk heimsins KGB-agentar. Á, eya meg! Óli B. minnir nógv um krossfararar sum Reagan og Wurmbrand, tí allir aftrastir teir ikki í átspjældra alt elsalvadorska fólkíð sum „kommunistiskir terroristar“.

2). „...socialistisku heidningarnir í Kreml, sum fyri góðum ári síðan brúktu ein turk. Acga, í morðroynd á pávan...“ Síðani Sovjet, hini socialistisku londini, og eisini Svøríki í fjør og í ár fóru at grýta USA og tess sameindu undir í dyggum friðar- og avdubbingaruppskotum, harða amerikanska ríkmanna-stýrið og krigsgreidningarnir í Pentagon havt úr at gera í leitanini eftir onkrum hissini skálaskjól og umbering fyri framhaldandi vápnadubbing og ørskapi. Morðroyndin á pávan gjørdist bráðdliga eitt høvi at dálka Jurij Andropov og vaksa um misálitið á sovjetska friðarpolitikkinn. Her í Sovjet verður hildið fyri vissum, at CIA stendur aftanfyrri alt, eins og aftanfyrri morðini á Martin Luther King, Kennedy brøðurnar, Meredith, Donald Bowles, Che Guevara, Vernon Jordan, Lumumba og onnur. Morðroyndina á Fidel Kastro á sinni hevur CIA alment viðgengið. CIA er tiltikið fyri at samstarva við fascistar.

3). „Hesin Hogni, hvørs nýggja tilnavn (Heiði)...“ Eg havi einki „nýtt tilnavn“ fingið mær, eins og eg ongantíð havi krógvað meg aftanfyrri gomul „tilnavn“. Men eg eigi eitt eftirnavn, og tað er av Heiði. Tú gongur og lorkar við øllum, harra blaðstjóri.

4). „...lesur í Sovjet og má tí veita tænastu aftur fyri henda heiður, sum er sýndur honum frá alvitandi kommunistaflokkinn...“

Ikki er sum maðurin heldur. Ikki lati eg meg keypa av nøkrum harrum. Og tað eru longu fleiri á síðani, at eg í blaðskrivning for at verja Sovjet og onnur ímóti tínum lygnum. Var eg keyptur longu tá? Hvi svarði tú mær ongantíð aftur tá? Nú liggur betur fyri, tá fjarleikin forðar mær at svara eftir rættstundis!

Men hvør er keyptur av kapitalinum at dálka

vinstrahall og friðarfólk í blaði sínum? — Og so ómansliga eisini!

5). „...í Moskva við 7 milj. íbúgvum er talið á opnum kirkjum fallið úr 1000 í 1917 niður í 30 í dag.“ — Lygn. Tað hava ongantíð verið meira enn 500 kirkjur í Moskva. Í dag eru 47 opnar kirkjur; hinar, tær sum enn standa uppi, er kirkjufólkíð ikki nóg mannsterkt at halda í standi, og eru tí fleiri vorðnar fornminni, hildin uppi av landinum. Elsin er vert at vita, at tær gomlu kirkjurnar, nógvur úr víði, fórust skjótt og dottu niður.

6). „...Minsk við einari milj. íbúgvum hevur bert 3 opnar kirkjur eftir.“

Hetta er ósatt. Í Minsk virka 2 ortodoksar, ein katólsk, ein synagoga, eitt stórt samkomuhús hjá baptistum, eitt hjá adventistunum og eitt hjá pinsalfólkunum — ialt 7 stórir bygningar.

Undir krignum misti Hvitarussland, har Minsk er høvuðsstaður, 4. hvørt fólk. Í nógvum bygdom varð alt bygðafólkíð týnt, — ríkið í rætt og skotið: har hjálpt eingin bøn um miskunsemi frá Gudi. — Er tað tá logið, at fólk falla frá trúnni?

7). „...kommunistaflokkurin á triðju flokksstevnunni í 1961 samtykti at beina fyri allari religion í 1984 igjøgnum „socialismunnar andaligu uppbygging“. — Lygn. Hetta er tikið beint niður úr tómarí luft. Heldur eingin 3. flokksstevna var í 1961.

3. flokksstevna var í 1905, á døgum Lenins! (Í 1961 var 22. flokksstevna). Góðu lesarar, betri prógv um ósannindis- og ispunalynði mansins er ilt at finna. Klippið hatta pettið út til áminningar.

8). Tey, ið sóu grein Breckmanns, gáðu eftir 4 stór-um myndum av kirkjuni í Sovjet, sum høvdu fingið ymsa lagnu. Niðanfyrri myndirnar vóru tekstir sum hesin: „Henda kirkjan er nú timburgømsla“, ella „Ein heldur nýggj katólsk kirkja, sum just er stongd“. Tann heldur nýggja katólska kirkjan, sum maðurin heldur, er sjónliga bygd í gomlum gotiskum stíli, og er óivað gomul. Men hvussu í viðverð kann eg fara og vitja og kanna har kirkjurnar, tá maðurin ikki vil upp-

lýsa, hvørjar hasar kirkjurnar eru ella hvar tær standa? Hann skrivur bert „Henda kirkjan...“ og visir okkum eina kirkju á tók túsund øðrum! Men hetta er alvitað gjørt fyri at eg ongan møguleika skal hava at kenna tær aftur og fara at spyrja meg fyri. — Og kanska avdúka alt sum lygn oman á lygn.

9). „...sálarlæknar, sum fáa lon frá Kreml, misnýta vísindina til medisinskt at seggja trúgvandi og politisk „óðittandi“ á sinnissjúkrahúsum.“

Ög haraftur at: „Sovjet hevur júst tikið seg burtur úr altjóða felagsskapinum fyri sálarlæknisvund. Hvi? Kanska Hogni hevur sína søgu um hesa útmelding.“

Ja, Óli B., søguna havi eg vítað leingi, og fært tú hana her:

Sætta sálarsjúkufroðisliga alheimsráðstevnan (W. P. A.) byrjaði við, at luttakararnir longu úti við dyrnar fingi upp í kneppið av sovjetfíggingindaligum ritum frá umboðsfólkum fyri ávisar „mannarættindafelagsskapir“, ið stóðu har við dyrnar og lútaðu ú. Úrslitið gjørdist, at ráðsalarin fyri fyrstu ferð í læknasøguni meira listist einum politiskum sjónleikarpalli. Serliga atkvøðugreiðslan eftir kjakið má skaka øll demokratiskt hugsandi fólk: Hvar av teimum 55 mót sendinevndunum fekk atkvøðuseðlar eftir, hvussu nógv landið lat í limagjaldi til W. P. A....

So statt fekk japanska sendinevndin 4 atkvøður, og tann indiska bert 1, meðan tann amerikanska (USA) FEKK HEILAR 30! (Uff!). Tað sum veruliga hendi var, at 33 lond forðmdu ispunan, ella „uppskotið“ um at forðma Sovjet fyri brot á vanligja læknavísind, meðan 19 lond, — USA og tess sameindu, atkvøddu fyri. Men hesi seinastu 19, ið myndaðu samansvørgingina áttu tó 2 atkvøður fleiri enn tey 33, tí tey áttu meira pening at keypa atkvøður uppfyri.

(Ög nakrar atkvøður vóruð demdar ógildugar, eingin frætti hvi, — einki nágreiniligt eftirlit var, og seðlarnir vóruð brendir straks eftir atkvøðurslitið). Tá á fundinum, eins og nú á døgum, vóru eingi haldgóð prógv sett fram ímóti Sovjet. Hetta var tann sætta ráðstevnan.

Söslurinn hevur fingið sendandi eitt

aftursvar frá Hogni av Heiði til Óla Breckmann. Eftir at Hogni av Heiði hevði havt eina grein í fyra portum um trúarvísindskiftini í Sovjet í Sosialinum, hevði Dagblaðsblaðstjórin eina grein í Dagblaðnum. Hetta er fyrsti partur av aftursvarinum hjá H.Á.H.

Ikki er undarligt um Sovjet nú at enda tók seg burtur úr hesum felagsskapi, ið so fullkomiliga var vorðin eitt keypt, politiskt amboð hjá USA.

Annars eru dyrnar á sovjetskum sál- og sinnissjúkrahúsum altíð opnar fyri vesturlendskum sendinevndum, ið hava hug at kanna víðurskiftini. Tað látturliga við øllum er, at nógvir av hesum „seigpindu politisku øðrvísishugsandi og trúgvandi“, sum vesturlendsku sensatiónsbløðini og amerikanska ríkmannastýrið settu sitt líti á, síðani — aftan á at teir vóru slopnir vesturum, aftur endaðu á vesturlendskum sál- og sinnissjúkrahúsum. Ta, fyri hvørjar „øðrvísishugsanir“?

Fyri at sleppa burtur úr vónleysu stóðu síni fer tann innistongdi sinnissjúki at skriva og kæra umheiminum sína ólúkkni á vón um at onkur „mannarættindafelagsskapur“ raknar við. Sum vituligt er, meta tey sinnissjúkum seg sjálvi at vera heilt frísk, eins og fascisturin kallar seg sjálfan frísktandemokrat!

10). „...í idealsamfelagnum, sum hevur verið innigryt við píkatráði og minubeltum til tess at halda miljónirnar av óeydnisfólkum heima við hús“. Ikki er henda innistikanin av Sovjet-samveldinum sterkari enn so, at fleiri miljónir av sovjetborgarum árliga ferðast vestanfyrri. Ög hetta eru vanlig fólk, sum lærarinna mín her á skúlanum, ið ferðaðist í Italiu seinasta summar. Ög árliga mala túsundtals sovjetskir sjómenn í Havnargøtum og á Skála (sambært Dagblaðnum). — Hvussu nógvir hava „hoppað av“, sum vit siga? (Eg frætti um ein, ið búsettist í Íslandi, tað er alt).

Tá tað tó hendir seg at onkur „hoppar av“, geyla borgarligu tíðindamonopolini tað út um allar geil-ar, sum um hvør eysturlendingur vil vesturum. Men tá somu rýmingarfólkini eftir einum ári

venda heimaftur, nipin um at vesturheimurin einki hevði at bjóða teimum uttan tað skitnasta og mest ómannsamiligasta arbeiði, tá kliva somu tíðindamonopolini ikki í tvey! Í Sovjet eru givnar út bókur á tremur við vitnisburðum frá óeydnisfólki, ið vendi eru heimaftur til Sovjets.

Satt at siga vóruð byrgingar sum Berlinmúrurinn og onnur marknastik settar upp á sinni fyri at forða dýrabarari arbeiðsmegi í at rýma vesturum í tænastu hjá vesturlenska kapitalinum, sum nógv skjótari kom fyri seg aftaná kriggið, vegna amerikanskan stuðul og lán, men í øðrum lagi vóru stikini eisini alneyðug sum ein byrging ímóti vesturlendskum sabotasjubandum, fjarstýrd av CIA, ið aftan á heimsbardagan floydmu eysturum fyri at máa stóðið burturundan teimum ungu socialistisku samfeløgnum, sum frammanundan høvdu nógv ilt við at menna seg vegna greiflig bardagasar og handilsboykott. Nú á døgum tykist sum um ein liðandi avtøka av stikunum fer fram. Millum Ungarn og vestanlond er als eingin forðing longur.

11). „Men royn og gev eina óhefta avis út í Sovjet. Tú hevði endað í fangalegu í dravis til tú frysti í hel sum hinar 2 milj. fólkini, sum eru dømt til revsiarbeiði, eisini fyri trúarsakir“. Í fyrsta lagið er at nevna, at í sovjet eru óheft bløð, harimillum kristilígg. Tó mugu tað vera syrgiligg frættindi fyri teg og tínar harrar, at einki av hesum bløðunum er stýrt av sosialfíggingdálgu peningakroppum eins og Dagblaðið, ella av monopolum, sum tær feitu borgarligu sprænurnar vestanfyrri. Lúkkutið kunnu tey sovjetsku bløðini kalla seg fólksins mál-gøgn, sum eitt nú sæst á tí ótali av alskyns lesarabrevum tey fáa og prenta.

Í øðrum lagi er tað eitt grúgilt svass, tá maðurin sigur, at fólk verða fjøtarð av tilikum orsökum í árviss.